

Arrest

nr. 211 372 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 6 juli 2017 en verklaarde zich vluchteling op 6 september 2017.

1.2. Op 8 juni 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 2 januari 1995 in Nij Sattish (Sylhet) en dat u de Bengaalse nationaliteit heeft. U behaalde uw hoger middelbaar diploma en volgde ook enkele semesters hoger onderwijs. U heeft altijd gewoond in Sylhet.

Uw vader was sympathisant en 'senior member' van de Bangladesh Nationalist Party (BNP), die aan de macht was tot 2008. Echter sinds 2009 behoren de nieuwe machthebbers tot de Awami League (AL). Dit had een directe impact op zijn bedrijf, dat hierdoor veel klanten verloor. Bovendien kregen uw vader en oom het sinds januari 2011 aan de stok met dorpsnotabelen omwille van een grondconflict. Ze claimden een stuk grond dat uw familie in pacht had gekregen sinds de onafhankelijkheid van het land. Uw familie verhuurde het verder aan arme mensen. Leden van AL omsingelden uw huis en braken in bij uw oom, wiens dochter ze bovendien verkrachtten. Zij diende hiervoor een klacht in. De zaak kwam voor het gerecht en er werd bemiddeling opgestart maar deze zaak is nog steeds lopende. Uw vader werd hierdoor ook eens 21 dagen opgesloten. Het betwiste stuk land staat nu onder feitelijke controle van AL.

In 2012 werd u actief bij de studentenafdeling van Jamaat-e-Islam, namelijk Chhatra Shibir. Een oom was er amir, leider van Sylhet City West en hij kon u in het beste college (hoger middelbaar) binnenkrijgen als u zijn partij vervoegde. U sloot zich aan en volgde het strikte traject van studie, gebed en supervisie dat er wordt verwacht van nieuwelingen.

In mei 2013 nam uw groep deel aan een betoging in Sylhet tegen de veroordeling van een onafhankelijkheidsleider Mawlana Delwari Hossein Sayedi. Het gebeuren werd gewelddadig en de politie arresteerden 26 mensen waaronder uzelf. U werd ondervraagd en gedwongen tot valse bekentenissen. U werd mishandeld en viel flauw en werd naar het ziekenhuis gebracht. Na zes dagen werd u hiervan naar de centrale gevangenis overgebracht waar u twee maanden zat opgesloten. U kwam vrij door betaling van de borg door uw advocaat. Dankzij uw arrestatie steeg u bij Chhatra Shibir in graad van 'worker' naar 'kormi'. U werd groepsleider van uw dorp voor mensen van verschillende universiteiten. U bracht mensen samen en gaf voordrachten over activiteiten. Echter geleidelijk aan kon u zich minder en minder vinden in de werking van Chhatra Shibir. U moest heel veel rapporteren over uw doen en laten maar voelde zich onvrij en misbruikt. U weigerde verdere stijging in graad naar 'chatti' en bleef vervolgens afwezig op hun bijeenkomsten.

U verliet Chhatra Shibir midden 2014 en sloot zich aan bij de studentenafdeling van de BNP, namelijk Chhatra Dal. U kon zich beter vinden in hun politieke ideologie en het leven van stichter Ziaur Rahman. De studenten mochten er ook plezier maken en met meisjes spreken. Intussen had u uw school ook afgemaakt waardoor u aan uw belofte aan uw oom had voldaan. Bij Chhatra Dal klom u al gauw op tot 'joint convener' in de 'thana' (dorpsgroep), wat een zekere verantwoordelijkheid betekende. U leidde 10 tot 12 mensen in het dorp. U stak hier veel tijd in, die zelfs ten koste ging van uw studies in het college, waar u geen Chhatra Dal verantwoordelijkheden droeg.

In april 2015 werd u een tweede maal opgepakt door de politie in uw dorp Nij Sattish. U zat in een vergadering van Chhatra Dal en uw groep werd door Chhatra Shibir vals beschuldigd van bezit van wapens en explosieven. U verbleef een nacht in de cel waarna uw advocaat opnieuw de borg regelde.

Een volgende incident gebeurde in juli 2015 toen u, uw zus en moeder werden lastiggevallen door sympathisanten van de Chhatra League, de studentenvleugel van de Awami League. Er ontstond bij het treinstation van het dorp een gevecht waarbij u een van uw tegenstanders verwondde met een stoel. Die avond kreeg uw vader een telefoontje waaruit bleek dat u werd aangeklaagd voor poging tot verwonding en dat u zou worden opgepakt. U bent vervolgens weggelopen van thuis en dook onder bij verwanten.

In augustus 2015 werd u bovendien lastiggevallen door leden van Chhatra Shibir die er niet mee waren gediend dat u promotie maakte voor Chhatra Dal in uw voormalige college. Er ontstond een gevecht en u werd verbannen door de directeur van het college. De leider van die groep kwam uit uw dorp en zorgde ervoor dat u er zich niet meer kon vertonen. De laatste twee maanden woonde u in Kulawa, een divisie van Sylhet op 20 km van u thuis.

U verliet Dhaka per vliegtuig op 15 november 2015. U reisde met uw eigen paspoort en een vervalst studievizum voor Cyprus. U bleef daar gedurende een half jaar tot u verder kon reizen. Uw paspoort werd door de smokkelaar in beslag genomen in Bulgarije in juli 2016.

Om aan geld te raken voor uw reis uit Cyprus leende uw vader geld van een dorpsgenoot die in ruil vroeg dat u met zijn gescheiden dochter zou huwen. Echter na uw aankomst in Frankrijk huwde u op 2 april 2017 met een vrouw die al in België verbleef, namelijk R. N. (OV X). U heeft geen kinderen.

U kwam aan in België op 6 juli 2017 en diende op 6 september 2017 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Bangladesh te worden te gearresteerd in de luchthaven omwille van de zaken die tegen u lopende zijn. U vreest de vijanden van uw politieke partij, evenals de geldschietters en vijanden van uw familie.

In januari 2018 werd u veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf voor uw deelname aan de protesten van mei 2013.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele stukken neer: geboorteakte, huwelijksakte, enveloppe van DHL, BNP attest, 2 brieven van advocaten, krantenknipsels, gecertificeerde kopies van gerechtsdocumenten en een attest van een ziekenhuis. U legde ook kopies neer van de BIVR van uw echtgenote andere handgeschreven Bengaalse gerechtsdocumenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Voor wat betreft het vermeende grondconflict sinds 2011 met de dorpsnotabelen van de Awami League merkt het CGVS op dat dit probleem vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. De door u geschetste problematiek betreft immers een louter grondconflict. Immers zoals u zelf aangeeft erfden uw familie een soort onofficieel vruchtgebruik van de grond omdat u deel uitmaakte van de dorpselite toen de Britten uit het land vertrokken. Echter ze bezaten er nooit enige eigendomsakte van (zie gehoorverslag DGVS, pp. 16-17). Dat de huidige machthebbers zich op eenzelfde wijze grond toe-eigenden om er persoonlijke winsten uit te halen kan dus bezwaarlijk verrassen, meer nog, u kan niet hardmaken dat uw familie er meer recht op zou hebben. Kortom het betreffen hier louter gemeenrechtelijke feiten die niets van doen hebben met een vervolging omwille van de politieke opinies van uw familieleden. Een duidelijke indicatie hiervoor is dat dit probleem in eerste instantie uw vader raakt en niet uzelf en dat hij desondanks zelf nog steeds in het dorp woont (p. 3). U verklaart wel dat uw vader soms ver weg moest reizen om aan intimidatie te ontsnappen, maar dit alles neemt niet weg dat u hier een situatie van hebbelijke jaloezie beschrijft in een context van lokaal machtsmisbruik dat niets te maken heeft met een gegronde vrees voor vervolging.

Er zou een zaak hangende zijn hierover maar u kan geen originele officiële gerechtsdocumenten neerleggen. De stukken die u het CGVS bezorgt betreffen slecht leesbare kopies in het Bengaals. U verklaart dat het om oude stukken gaat omdat de advocaat sindsdien is overleden. Dit argument snijdt geen enkel hout; immers het is in Bangladesh altijd mogelijk om gecertificeerde afschriften te verkrijgen van officiële stukken (zie verder). Bovendien, zoals u zelf terecht opmerkt, “het is niet uw case” en u kan het “moeilijk lezen” door de slechte kwaliteit. Kortom de relevantie van deze problematiek voor uw eigen vermeende vrees om terug te keren naar Bangladesh kan in geen enkel opzicht overtuigen. Dit geldt trouwens evenzeer voor de vermeende verkrachtingsklacht van uw nicht.

U probeert om met deze vermeende zaak aan te tonen dat uw gezin in het dorp in een slecht daglicht zou staan, maar slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat deze grondkwestie de ernst van (politieke) vervolging ook maar benadert.

Uw grootste bezorgdheid is dat u onterecht tot 7 jaar gevangenisstraf zou zijn veroordeeld voor uw deelname aan een gewelddadige manifestatie begin 2013, maar ook hier kan het CGVS geen geloof aan hechten.

Primo, uw beweerde Chhatra Shibir profiel kan met een korrel zout worden genomen. Zo kan u wel een kader scheppen van uw activiteiten maar valt op dat uw toelichting bij de hiërarchie niet exact is. Immers u verklaarde dat een nieuw gerekruteerde eerst lid is, dan werker of kormi en dat het derde niveau Shatti is (zie CGVS Vragenlijst 6.2.2018 en gehoorverslag pp. 6-7). Echter, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier, is een nieuwe rekrut eerst 'Karmi' ("worker"); bij voldoende vooruitgang promoveert die tot 'Shathi' ("comrade"), en tenslotte tot 'Shadashawa' ("member"). Voor een strak georganiseerde beweging als Chhatra Shibir zijn dergelijke punten elementair en elk geëngageerd persoon zou ze gemakkelijk moeten kunnen opnoemen. Dat u de genoemde posities bekleedde maar de organisatie vervolgens tegen hun zin in verliet is dan ook onwaarschijnlijk. Dat u aanwezig was op deze manifestatie en vervolgens werd gearresteerd kan daarom eveneens sterk in twijfel worden getrokken.

Secundo, de verklaringen die u over het verloop van deze zaak aflegt kunnen evenmin overtuigen. Zo zou u oorspronkelijk gemakkelijk zijn vrijgekomen door het betalen van borg, en zou net enkele maanden voor uw oproeping bij het CGVS een vonnis zijn uitgesproken, bijna vijf jaar na de vermeende feiten. Het CGVS twijfelt heel sterk aan de authenticiteit van dit vonnis omwille van twee vormfouten die het kon vaststellen. Zo is het in vooreerst ongebruikelijk en zelfs onlogisch dat verschillende types documenten worden samen geniet. Immers elk document (FIR, Charge Sheet, etc..) staat op zichzelf en moet op het einde de geldigmakende stempel bevatten. Dit is niet altijd het geval. Bovendien, en nog ernstiger, blijkt dat de ronde stempel aangebracht op elke pagina in sommige gevallen enkel in het Bengaals is terwijl het op andere gecertificeerde kopies naast Bengaals ook in het Engels een stukje tekst bevat, namelijk "Government of the People Republic of Bangladesh". Echter de tekst bevat een fundamentele fout, de correcte benaming is immers Government of the People's Republic of Bangladesh. Dit is een heel ernstige indicatie van vervalsing. Het is immers ondenkbaar dat een gecertificeerde kopie dergelijk grote vormfout zou bevatten. Dat u in het kader van de asielprocedure moedwillig frauduleuze stukken neerlegt heeft onmiskenbaar een negatieve weerslag op het geheel van de andere stukken die u neerlegt. Het CGVS kan daarom dit stuk niet aanvaarden als bewijs voor uw vermeende veroordeling in Bangladesh.

Tertio, dat u niet werkelijk wordt gezocht in Bangladesh kon al worden afgeleid uit de vaststelling dat u met uw eigen paspoort en dus officieel uw land verliet (p. 12). Als er nota bene verschillende arrestatiebevelen tegen u zouden hebben gelopen kan het CGVS er van uitgaan dat dit bij de luchthaven zou zijn opgemerkt. U bent echter zonder probleem kunnen doorreizen naar Cyprus.

Vervolgens haalt u aan dat u in 2014 problemen zou hebben gehad met leden van Chhatra Shibir omwille van uw vermeende politieke ontrouw, maar ook hier kan het CGVS geen vervolgingsfeiten vaststellen:

Primo, u heeft niet aannemelijk weten te maken dat uw politieke activiteiten voor Chhatra Dal leidden tot vervolging door uw autoriteiten. Immers om te beginnen behoort de moederpartij van Chhatra Shibir, namelijk de Jamaat-e-Islami niet tot de huidige machthebbers, integendeel ze wordt zoveel mogelijk uit de politieke arena geweerd.

Secundo, en meer ten gronde blijkt de situatie die u beschrijft eerder te vallen onder studentikoze jaloezie en concurrentie. Immers, het is best mogelijk dat u als adolescent politieke interesse toonde in een aantal partijen en nog uw weg moest zoeken naar de ideologie die u het best paste. Dat dit tot onderlinge concurrentie kon leiden kan ook nog worden aangenomen. Het CGVS erkent dat u kan antwoorden op allerlei vragen met betrekking tot lokale politieke figuren, met name van de BNP (p. 8), maar dit zegt nog niets over uw eigen rol. Zo blijkt bijvoorbeeld dat u nooit een functie had op de universiteit (pp. 7, 9, 10). Ook uw rol in het dorp lijkt overtrokken: immers er waren meerdere 'joined convenors' en bovendien bleek u geen enkele beleids- of financiële verantwoordelijkheid te dragen. Niettemin somt u de ene na de andere vermeende valse klacht op omwille van uw activiteiten.

Dat uw activiteiten dermate belangrijk werden geacht dat het de moeite zou zijn om hier jarenlang mee door te gaan, is volkomen ongeloofwaardig. U kan dus niet aannemelijk maken dat uw politieke interesse en/of engagement de oorzaak is van uw vertrek uit uw land. Trouwens de belangrijkste problemen die u zou hebben ondervonden als BNP sympathisant vonden plaats medio 2015, terwijl blijkt dat u uw paspoort al in januari van datzelfde jaar heeft aangevraagd.

Uw derde probleem zou eruit hebben bestaan dat u in april 2015 met andere BNP leden valselijk werd beschuldigd van het bezit van explosieven, maar ook hier heeft u het CGVS niet van weten te overtuigen.

Primo is het weinig plausibel dat u nog meerdere maanden (van april tot november 2015, p. 5) kon rondlopen met een klacht op uw naam. U verklaart dat u elders ging slapen als er kans was op arrestatie. Waar die kans vanaf hangt of waarom die zou fluctueren is erg mysterieus aangezien er ofwel een arrestatiebevel bestaat, ofwel niet. Van onderduiken is trouwens geen sprake als u met name bij een oom gaat wonen en u zodus gemakkelijk traceerbaar bleef voor de politie die over uw arrestatiebevel beschikte. U verbleef zelfs nog bij uw ouders.

Secundo is het vreemd dat u dan in dezelfde periode ook speeches zou gaan geven op een openbare plaats, namelijk het college waar nota bene wel uw zus welkom is.

Tertio herhaalt het CGVS dat het onbegrijpelijk is dat u vervolgens legaal het land zou weten te verlaten, namelijk met uw eigen paspoort.

In dit verband is het ook merkwaardig dat ook uw vader in meerdere zaken zou zijn betrokken maar toch gewoon thuis woont. Dat hij zich tijdelijk naar Dhaka, Comilla en Chittagong zou verplaatsen voor de veiligheid kan maar matig overtuigen (p. 5). Het lijkt er trouwens op dat deze vermeende slepende rechtszaken gemakkelijk worden opgevangen met het betalen van borg hier of omkoping daar (p. 2) en zodus de dagelijkse gang van zaken maar matig kunnen verstoren. Hoe dan ook gezien uw vader eigenlijk een normaal leven leidt kan het geenszins overtuigen dat een beginnend student en aspirant politicus zoals uzelf meer angst zou moeten hebben van politieke machthebbers, dan een man als uw vader die grondeigenaar, politicus en zakenman is, en dus wel belangen en hoe dan ook een zekere macht heeft (p. 10).

Uw vierde probleem, namelijk de vermeende valse klacht omwille van slagen en verwondingen na een handgemeen aan het treinstation in juli 2015 kan het CGVS evenmin ernstig nemen.

Immers zo blijkt uit de voorgaande incidenten al dat u wel uitgebreid kan vertellen over allerlei twisten, maar blijkt dat het in essentie steeds om stevige ruzies gaat. Hoe dan ook geeft u zelf aan dat u iemand aanviel en verwondde, en zo dit incident al echt gebeurd is, lijkt het niet meer dan normaal dat u hiervoor wordt aangeklaagd. Een verzoek om internationale bescherming dient niet om strafzaken in uw eigen land te ontlopen. U heeft trouwens nagelaten om zelf een klacht neer te leggen of zich rechtstreeks tot een rechter te wenden of om updates te vragen van deze zaken via een advocaat (p. 21). Ook deze vaststellingen dragen bezwaarlijk bij aan een geloofwaardige en actuele vrees.

Tenslotte vreest u te worden gecastreerd door de rijke dorpeling die uw vader geld leende voor uw reis in ruil voor de (niet nageleefde) belofte een huwelijk met diens dochter, echter ook hier betreft het een puur persoonlijk gegeven die amper het burencflict overstijgt en waar uw vader bovendien schuld in lijkt te treffen. U zou zich desnoods elders in Bangladesh kunnen vestigen als u bang bent voor deze mijnheer. En inderdaad, u geeft aan dat uw ouders het land zouden willen verlaten (p. 3) omdat zijn zaak allerm minst floreert en dat de mensen op de markt niet meer tegen hem spreken omwille van uw huwelijk met een Afghaanse vrouw. Naar een andere regio in het land verhuizen kan deze problematiek verhelpen, echter ook dit lijken ze te hebben nagelaten. Hierdoor betwijfelt het CGVS of deze kwestie intussen niet op andere meer zakelijke wijze werd aangepakt. Kortom het CGVS ziet in deze kwestie, hoe potentieel vervelend ook, geen situatie van vervolging zoals voorzien in de conventie.

Los van de ongeloofwaardigheid of ongegrondheid van de door u aangehaalde incidenten stelt het CGVS vast dat u geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Cyprus, Oostenrijk, Hongarije en Frankrijk hoewel u hiertoe telkens wel de kans had. U verbleef er immers met respectievelijk een studentervisum en in vluchtelingenkampen, en dit gedurende een volle 8 maanden vooraleer u uw verzoek indiende in België.

Toen u werd gevraagd waarom u dit naliet, antwoordde u dat u het plan had naar Frankrijk te komen en dat u zich er wilde voorbereiden als goede partij voor uw aanstaande bruid. U geeft ook aan dat dit is waarvoor u de smokkelaar betaald had (p. 14). Dit is echter geen afdoende reden, precies omdat u zonder andere inreisdocumenten Cyprus niet legaal had mogen verlaten. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze zo snel mogelijk een asielaanvraag indient, ongeacht een contract met een smokkelaar. Het feit dat u eerst tijd had om te huwen in Frankrijk en dan naar België bent gereisd en daar pas een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in Frankrijk, Hongarije, Oostenrijk én Cyprus is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Toegevoegd kan worden dat hoewel u in België zou gearriveerd zijn op 6 juli 2017 (zie Verklaring DVZ, p. 10), u eveneens wachtte tot 6 september 2017 om een verzoek om internationale bescherming hier in te dienen. Wat eveneens als laattijdig kan worden beschouwd.

Tenslotte, de door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

Zoals hoger aangehaald hecht het CGVS geen geloof aan de authenticiteit van uw gerechtsdocumenten. Immers uit informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Certified Copies) blijkt dat de advocaat van een betrokken partij van alle Bengaalse juridische stukken in een zaak een gecertificeerde kopie kan krijgen op gemotiveerd verzoek en na het betalen van een vastgestelde geldsom. Deze gecertificeerde kopie is een kopie op "government typed paper" voorzien van een aantal geldigmakende stempels. Er wordt nauwlettend toegezien op het naleven van deze vormvereisten. Enkel de "certified copy" biedt de garantie dat men over een echte en volledige kopie van het gerechtelijk stuk beschikt. Uit nazicht van de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt dat aan enkele van de voormelde vormvereisten niet werd voldaan. Samengenomen met het feit dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (COI Focus "Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh") kan geen geloof gehecht worden aan de echtheid van de door u voorgelegde documenten. Bovendien kan de door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, zoals blijkt uit de bespreking hoger, is het geheel van uw asielaanvraag onaannemelijk waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnd wordt.

Uw huwelijkslicenties en nikah kunnen wel aanvaard worden. Deze zijn een sterke indicatie van uw identiteit en nationaliteit die niet in vraag worden gesteld maar verder niets wezenlijks toevoegen aan uw dossier.

Het attest van de BNP is opgesteld door iemand die u niet eens persoonlijk kent en die bovendien geen details bevat die het CGVS ervan kan overtuigen dat deze partij echt op de hoogte is van uw probleem. De brief is niet gedateerd en er wordt enkel verwezen naar incidenten in augustus 2015. Kortom een dergelijk oppervlakkige brief kan uw ongeloofwaardige relaas geenszins herstellen. Hoe dan ook is het bevreemdend dat ze u op geen enkele andere manier door uw partij zou worden geholpen als u eerder voor hen zou hebben gemilliteerd.

De brief van advocaat B. H. is opgemaakt in het Bengaals en werd niet vertaald. De brief van advocate R. Be. over de zaak van uw nicht is eveneens opgemaakt in het Bengaals en werd evenmin vertaald. Ofschoon een advocaat de situatie bij uitstek zou kunnen toelichten, komen ze in dit geval door hun vaagheid (p. 23) juist weinig professioneel en authentiek over en voegen ze niets toe aan uw verklaringen en de andere stukken. Uw advocaat beweert dat de RAB (Rapid Action Battalion) u op de hielen zit wat voor een jurist nogal gratis overkomt.

De krantenknipsels zijn in het Bengaals en werden niet vertaald. Zij zouden de grondproblematiek bespreken waar uw familie in 2011 mee te maken kreeg. Hierbij moet worden opgemerkt dat u de band met de persoon vermeld in die krantenknipsels niet kan aantonen. In de hypothese dat het toch om uw familie zou gaan (wat betwifelbaar is, aangezien u aangeeft dat de namen onjuist zijn, p. 23) moet worden gesteld dat die kranten feiten vermelden die plaatsvonden in 2011, doch niet aantonen dat u momenteel in Bangladesh wordt geïdentificeerd. Bovendien kan vervolging niet blijken uit een (subjectief) krantenstuk. Tenslotte heeft u zoals hoger aangegeven niet aangetoond dat dit de oorzaak kon zijn van uw vlucht.

Een eerste medisch attest werd ook enkel aangeleverd in het Bengaals. Een tweede medisch attest afkomstig van Osmani Medical College Hospital in Sylhet, gedateerd op 7 februari 2018, betreft de periode van 23 tot 29 mei 2013. Het is een korte en in erg gebrekkig Engels opgemaakte opsomming van pijnlijke plaatsen die zouden zijn behandeld. Het is niet duidelijk hoe dit kan aantonen dat dit gebeurde in hechtenis. Immers een medisch attest kan de asielmotieven niet hard maken, ze zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Echter doet dit medisch attest geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin verzoeker verwond werd en houdt dit aldus geen enkele indicatie in over de omstandigheden, laat staan de daders van deze verwondingen.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken: het nieuwsartikel “*Shibir grows under teacher-admin care*” van The Daily Star van 11 februari 2010 (stuk 3), het rapport “*Country Police and Information Note Bangladesh: Opposition tot he government*” van Home Office van januari 2018 (stuk 4) en het artikel “*Interreligious Marriage in Bangladesh: From Human Rights Perspective*” van International Journal of Education, Culture and Society van 2016 (stuk 5).

Op 25 september 2018 laat verzoeker per faxbericht samen met een aanvullende nota nog volgende stukken aan de Raad worden: een kopie van een “*Notarial Certificate*” (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Ter terechtzitting toont verzoeker het origineel exemplaar van deze “*Notarial Certificate*”.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) voor wat betreft het door hem voorgehouden grondconflict sinds 2011 met de dorpsnotabelen van de Awami League (AL) en de vermeende verkrachtingsklacht van verzoekers niet dient opgemerkt dat dit probleem vreemd is aan de criteria vermeld in het Verdrag van Genève, dat verzoekers vader - die het probleem in eerste instantie raakt - nog steeds in het dorp woont en dat de door verzoeker voorgelegde gerechtsdocumenten aangaande deze zaak in wezen slecht leesbare kopieën in het Bengaals betreffen; (ii) wat betreft verzoekers vrees onterecht tot 7 jaar gevangenisstraf te worden veroordeeld voor zijn deelname aan een gewelddadige manifestatie begin 2013 het volgende opgemerkt moet worden (1) verzoekers beweerde Chhatra Shibir profiel niet aannemelijk is nu zijn toelichting van de hiërarchie niet exact is, (2) verzoekers verklaringen over het verloop van deze zaak evenmin kunnen overtuigen en het door verzoeker voorgelegde vonnis in dit verband niet kan overtuigen nu er twee vormfouten in vast te stellen zijn en (3) de vaststelling dat verzoeker met zijn eigen paspoort het land kon verlaten erop wijst dat hij niet werkelijk gezocht wordt in Bangladesh; (iii) verzoekers voorgehouden problemen in 2014 met de leden van Chhatra Shibir omwille van zijn vermeende politieke ontrouw evenmin kunnen overtuigen vermits (1) verzoeker niet aannemelijk heeft weten te maken dat zijn politieke activiteiten voor de Chhatra Shibir leidden tot vervolging door de autoriteiten omdat de moederpartij van de Chhatra Shibir - met name Jamaat-e-Islami niet tot de huidige machthebbers behoort en zelfs zoveel mogelijk uit de politieke arena wordt geweerd en (2) de door verzoeker omschreven situatie eerder lijkt te vallen onder studentikoze jaloezie en concurrentie; (iv) ook verzoekers voorgehouden problemen in april 2015, waarbij hij met andere BNP-leden valselijk werd beschuldigd van het bezit van explosieven, niet kan overtuigen nu (1) het niet aannemelijk is dat verzoeker nog meerdere maanden kon rondlopen met een klacht op zijn naam, (2) het evenmin geloofwaardig is dat verzoeker in dezelfde periode nog speeches zou gaan geven op openbare plaatsen, (3) het bovendien niet geloofwaardig is dat verzoeker vervolgens legaal met zijn eigen paspoort het land zou weten te verlaten en (4) ook de vaststelling dat verzoekers vader in meerdere zaken betrokken zou zijn maar toch thuis woont, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt; (v) de vermeende klacht omwille van slagen en verwondingen na een handgemeen aan het treinstation in juli 2015 evenmin kan overtuigen nu het in essentie om een stevige ruzie gaat en het - gezien verzoeker zelf aangeeft dat hij iemand aanviel en verwondde - niet meer dan normaal is dat hij hiervoor wordt aangeklaagd, het bovendien moet worden opgemerkt dat verzoeker nagelaten heeft om zelf een klacht neer te leggen, zich tot de rechter te wenden of om updates te vragen over deze zaken via een advocaat; (vi) verzoekers vrees om gecastreerd te worden door een rijke dorpeling die zijn vader geld leende voor zijn reis in ruil voor de niet-nageleefde belofte te huwen met diens dochter, opnieuw een persoonlijk gegeven betreft, waar verzoekers vader bovendien schuld lijkt in te treffen en verzoeker zich desnoods elders in Bangladesh zou kunnen vestigen; (vii) de vaststelling dat verzoeker geen internationale bescherming heeft ingediend in Cyprus, Oostenrijk, Hongarije en Frankrijk, alsook in België twee maanden talmde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen erop wijst dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en dus verder zijn geloofwaardigheid ondermijnt en (viii) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

2.3.2.3.1. Verzoeker voert aan dat zijn familie in een grondconflict verwickeld raakte sinds 2011 met de dorpsnotabelen van de Awami League, waarbij zijn nicht bovendien verkracht zou zijn geweest.

De Raad merkt op dat om als vluchteling erkend te worden, de vreemdeling dient aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), vermelde criteria, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De Commissaris-generaal heeft aldus terecht geoordeeld dat het door verzoeker aangegeven geschil met leden van de Awami League niet valt onder voormelde criteria gezien deze problemen inderdaad louter van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. Te meer nu verzoeker zelf aangeeft dat zijn familie een soort officieus vruchtgebruik erfden van de Britten, doch nooit enige eigendomsakte bezaten van het stuk land (administratief dossier, stuk 6, p. 16-17) en het dus niet hoeft te verbazen dat de huidige machthebbers zich op eenzelfde wijze de grond toe-eigenden om er persoonlijke winsten uit te halen. Ook verklaart verzoeker uitdrukkelijk dat het niet zijn zaak betreft (administratief dossier, stuk 6, p. 17).

De stelling van verzoeker dat het grondprobleem het begin van alle verdere problemen betreft, nu zijn familie hierdoor gemarginaliseerd raakte en later ook geïsoleerd, is niet van aard om de juistheid van dit besluit aan te tasten. Dit wordt des te meer ondersteund door de vaststelling dat verzoekers vader nog steeds in het dorp woont (administratief dossier, stuk 6, p. 3).

In dit verband merkt de commissaris-generaal bovendien nog pertinent op dat verzoeker, ondanks het feit dat hij voorhoudt dat er nog steeds een zaak hangende zou zijn aangaande het grondconflict en de vermeende verkrachtingsklacht van zijn nicht, geen originele officiële gerechtsdocumenten kan neerleggen en enkel slecht leesbare kopieën in het Bengaals voorlegt. Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') dat het in Bangladesh mogelijk is om gecertificeerde afschriften te verkrijgen van officiële stukken. In zoverre verzoeker in dit verband laat optekenen dat het voor hem niet mogelijk is om originele stukken te bekomen omdat de problemen niet persoonlijk op hem betrekking hebben, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen nu verzoeker zelf verklaart dat hij nog steeds contact heeft met zijn ouders en dus redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij via zijn vader de nodige bewijsstukken kan bekomen (administratief dossier, stuk 6, p. 3). Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij al het mogelijke doet om documenten te bekomen die zijn relaas ondersteunen. Dat zijn vader tijdens het inscannen van de kopieën in Bangladesh door de politie ondervraagd werd, is niet meer dan een blote bewering die geen afbreuk kan doen aan voormelde vaststellingen.

2.3.2.3.2. Voorts voert verzoeker aan dat hij onterecht tot 7 jaar gevangenisstraf zou zijn veroordeeld voor zijn deelname aan een gewelddadige manifestatie (als lid van Chhatra Shibir - de studentenafdeling van Jamaat-e-Islam) in het begin van 2013.

Er dient evenwel vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers beweerd politiek profiel binnen Chhatra Shibir niet kan overtuigen, nu zijn toelichting over de hiërarchie niet precies is. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: "(...) *Zo kan u wel een kader scheppen van uw activiteiten maar valt op dat uw toelichting bij de hiërarchie niet exact is.*

Immers u verklaarde dat een nieuw gerekruteerde eerst lid is, dan werker of kormi en dat het derde niveau Shatti is (zie CGVS Vragenlijst 6.2.2018 en gehoorverslag pp. 6-7). Echter, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier, is een nieuwe rekrut eerst 'Karmi' ("worker"); bij voldoende vooruitgang promoveert die tot 'Shathi' ("comrade"), en tenslotte tot 'Shadashawa' ("member"). Voor een strak georganiseerde beweging als Chhatra Shibir zijn dergelijke punten elementair en elk geëngageerd persoon zou ze gemakkelijk moeten kunnen opnoemen. Dat u de genoemde posities bekleedde maar de organisatie vervolgens tegen hun zin in verliet is dan ook onwaarschijnlijk. Dat u aanwezig was op deze manifestatie en vervolgens werd gearresteerd kan daarom eveneens sterk in twijfel worden getrokken."

Verzoeker omschrijft de hiërarchie in zijn verzoekschrift opnieuw. Hij geeft daarbij aan dat men om lid te worden eerst een formulier moet invullen en men dan een soort "supporter" (eerste fase) wordt. De "supporter" moet vervolgens een soort rapport/dagboek bijhouden waarbij hij al zijn politieke, sociale en culturele activiteiten in kaart brengt en die hij overmaakt aan de "Shat" (derde fase) of "Sodossho" (vierde fase). Verzoeker benadrukt dat men in deze fase als "worker" of "Kormi" (tweede fase) wordt aanzien. De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat verzoeker zich hiermee beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, waarbij hij blijft volhouden dat het eerste niveau bestaat uit een soort van supporterslid en niet als "worker" of 'Karmi' zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Het louter herhalen van deze verklaringen is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Voorts considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers verklaringen over het verloop van deze zaak niet kunnen overtuigen. Zo verklaart verzoeker zelf dat hij oorspronkelijk redelijk eenvoudig is vrijgekomen doordat zijn advocaat de rechter "onder de tafel [betaalde] om een borg te krijgen" (administratief dossier, stuk 6, p. 19). Dat er bijna vijf jaar na de vermeende feiten een vonnis zou zijn uitgesproken, kan in deze context al enigszins in twijfel worden getrokken. De vaststelling dat verzoeker bovendien een vonnis voorlegt met een niet-authentiek karakter, ondermijnt voorts de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Zo kan met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers worden vastgesteld dat: "Zo is het in vooreerst ongebruikelijk en zelfs onlogisch dat verschillende types documenten worden samen geniet. Immers elk document (FIR. Charge Sheet, etc...) staat op zichzelf en moet op het einde de geldigmakende stempel bevatten. Dit is niet altijd het geval. Bovendien, en nog ernstiger, blijkt dat de ronde stempel aangebracht op elke pagina in sommige gevallen enkel in het Bengaals is terwijl het op andere gecertificeerde kopies naast Bengaals ook in het Engels een stukje tekst bevat, namelijk "Government of the People Republic of Bangladesh". Echter de tekst bevat een fundamentele fout, de correcte benaming is immers Government of the People's Republic of Bangladesh. Dit is een heel ernstige indicatie van vervalsing. Het is immers ondenkbaar dat een gecertificeerde kopie dergelijk grote vormfout zou bevatten. (...)".

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt dat zijn advocaat uit Bangladesh alle documenten heeft samengeniet zodat alles mooi overzichtelijk blijft en duidelijk, brengt hij geen enkel valabel argument bij om de in de bestreden beslissing vastgestelde fouten in de Engelse tekst van de gecertificeerde kopieën, dan wel het ontbreken van geldigmakende stempels op sommige documenten te verschonen en te vergoelijken en slaagt hij er bijgevolg niet in de voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad benadrukt dat het voorleggen van een niet-authentiek vonnis mee in overweging kan worden genomen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit dan ook terecht dat deze vaststelling erop wijst dat verzoeker getracht heeft op intentionele wijze de Belgische autoriteiten te misleiden en dat dit een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

2.3.2.3.3. Verder haalt verzoeker aan dat hij in 2014 problemen zou hebben gehad met leden van Chhatra Shibir omwille van zijn vermeende politieke ontrouw vermits hij zich aansloot bij de studentenvereniging Chhatra Dal van de Bangladesh Nationalist Party (BNP).

Vooreerst merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aannemelijk weet te maken dat verzoekers politieke activiteiten voor Chhatra Dal tot een vervolging door de autoriteiten leidden, vermits de moederpartij van Chhatra Shibir (met name Jamaat-e-Islami) niet tot de huidige machthebbers behoort en zelfs zoveel als mogelijk uit het politiek discours wordt geweerd.

Verzoeker stelt, onder verwijzing naar het nieuwsartikel "*Shibir grows under teacher-admin care*" van The Daily Star van 11 februari 2010 (verzoekschrift, stuk 3) en het rapport "*Country Police and Information Note Bangladesh: Opposition tot the government*" van Home Office van januari 2018 (verzoekschrift, stuk 4), dat de Jamaat-e-Islami en in hun verlengde ook de Chhatra Shibir een zeer extreme en radicale groepering is die gekend is voor zeer gruwelijke feiten. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich beperkt tot het verwijzen naar informatie van louter algemene aard, die geen betrekking heeft op zijn persoon en waaruit bovendien allerminst blijkt dat verzoeker vervolgd zou worden door de autoriteiten omwille van zijn beweerde politieke ontrouw. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier in gebreke.

Verzoeker vervolgt in zijn verzoekschrift dat ook personen met een "*low profile*" gevaar kunnen lopen. Hij erkent daarbij dat hij niet het hoogste profiel had op de universiteit, maar dat hij in zijn dorp verschillende activiteiten heeft uitgeoefend die hem in de problemen brachten. Bovendien wijst verzoeker op het feit dat hogere officieren binnen de organisatie bevelen geven aan de lagere, die deze bevelen zonder tegenspraak dienen uit te voeren. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met dit betoog in wezen beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij evenwel niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog terecht opmerkt: "*Secundo, en meer ten gronde blijkt de situatie die u beschrijft eerder te vallen onder studentikoze jaloezie en concurrentie. Immers, het is best mogelijk dat u als adolescent politieke interesse toonde in een aantal partijen en nog uw weg moest zoeken naar de ideologie die u het best paste. Dat dit tot onderlinge concurrentie kon leiden kan ook nog worden aangenomen. Het CGVS erkent dat u kan antwoorden op allerlei vragen met betrekking tot lokale politieke figuren, met name van de BNP (p. 8), maar dit zegt nog niets over uw eigen rol. Zo blijkt bijvoorbeeld dat u nooit een functie had op de universiteit (pp. 7, 9, 10). Ook uw rol in het dorp lijkt overtrokken: immers er waren meerdere 'joined convenors' en bovendien bleek u geen enkele beleids- of financiële verantwoordelijkheid te dragen. Niettemin somt u de ene na de andere vermeende valse klacht op omwille van uw activiteiten. Dat uw activiteiten dermate belangrijk werden geacht dat het de moeite zou zijn om hier jarenlang mee door te gaan, is volkomen ongeloofwaardig. U kan dus niet aannemelijk maken dat uw politieke interesse en/of engagement de oorzaak is van uw vertrek uit uw land. Trouwens de belangrijkste problemen die u zou hebben ondervonden als BNP sympathisant vonden plaats medio 2015, terwijl blijkt dat u uw paspoort al in januari van datzelfde jaar heeft aangevraagd."*

2.3.2.3.4. Ook verzoekers verklaringen als zou hij in april 2015 samen met andere leden van de BNP opgepakt zijn geweest en valselijk zijn beschuldigd van het bezit van explosieven kunnen niet overtuigen.

Zo doet de vaststelling dat verzoeker nog meerdere maanden, meer bepaald van april 2015 tot november 2015, kon rondlopen met een klacht achter zijn naam - dit omdat hij niet was ingegaan op de vraag om zich aan te bieden bij de rechtbank nadat hij eerder werd vrijgelaten op borg (administratief dossier, stuk 6, p. 21) -, in ernstige mate afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoekers verklaring als zou hij elders gaan slapen wanneer er kans was om gearresteerd te worden (administratief dossier, stuk 6, p. 4-5) en het betoog "*Toen de politie ter plaatse kwam, was er significant hoger risico op arrestaties. Maar gezien de hoge graad van corruptie onder de agenten, waarschuwdde deze de mensen als de politie op komst was. Meestal gebeurden deze arrestaties in grote getallen, waarbij iedereen werd opgepakt door de politie, vandaar dat men vaak signalen kon opvangen als zulke grote arrestaties gebeurden.*", kan niet overtuigen nu het de Raad geheel onduidelijk is waarvan de kans op arrestatie zou afhangen vermits een arrestatiebevel ofwel bestaat, ofwel niet. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij nog bij zijn ouders verbleef (administratief dossier, stuk 13, vraag 10 en stuk 6, p. 5) en slechts met periodes naar zijn oom ging (administratief dossier, stuk 6, p. 5). Dat het slechts om een neef van zijn vader zou gaan en dus niet zijn "*echte oom*" was, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker nog steeds traceerbaar bleef voor de politie die over een arrestatiebevel zou beschikken, te meer nu hij zelfs nog bij zijn ouders verbleef.

Waar verzoeker uiteenzet dat hij op verschillende plaatsen heeft verbleven en niet altijd op dezelfde plaats, komt hij niet verder dan het opwerpen van een *post-factum* verklaring die klaarblijkelijk slechts tot stand kwamen na reflectie wegens confrontatie met de bestreden beslissing. In die zin kan deze uiteenzetting dan ook niet tornen aan de motivering in de bestreden beslissing.

Dat verzoeker bovendien nog speeches zou zijn gaan geven op een openbare plek, met name het college waar zijn zus thans studeert, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou er een klacht op zijn naam staan. Met het enkele betoog dat verzoeker door hogere officieren naar de school werd gestuurd om nieuwe leden te ronselen en hij deze bevelen diende te volgen, slaagt verzoeker er niet in de Raad te overtuigen. Gelet op de door verzoeker geschetste context, waarbij hij actief door de politie vervolgd zou zijn geweest en waarbij hij geen gevolg zou hebben gegeven aan de oproeping om voor de rechtbank te verschijnen met betrekking tot een (valse) klacht voor het bezitten van wapens, is het immers niet aannemelijk dat verzoeker zich in het openbaar zou vertonen in zijn functie als rekruteerder van de Chhatra Dal.

De vaststelling dat verzoeker met zijn eigen paspoort op legale wijze het land heeft kunnen verlaten, ondergraaft voorts de geloofwaardigheid van zijn verklaringen nu dit er eens te meer op wijst dat verzoeker geenszins gezocht werd door de autoriteiten.

Tevens overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht als volgt: *"In dit verband is het ook merkwaardig dat ook uw vader in meerdere zaken zou zijn betrokken maar toch gewoon thuis woont. Dat hij zich tijdelijk naar Dhaka, Comilla en Chittagong zou verplaatsen voor de veiligheid kan maar matig overtuigen (p. 5). Het lijkt er trouwens op dat deze vermeende slepende rechtszaken gemakkelijk worden opgevangen met het betalen van borg hier of omkoping daar (p. 2) en zodus de dagelijkse gang van zaken maar matig kunnen verstoren. Hoe dan ook gezien uw vader eigenlijk een normaal leven leidt kan het geenszins overtuigen dat een beginnend student en aspirant politicus zoals uzelf meer angst zou moeten hebben van politieke machthebbers, dan een man als uw vader die grondeigenaar, politicus en zakenman is, en dus wel belangen en hoe dan ook een zekere macht heeft (p. 10)."*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de situatie zeer complex is, dat zijn vader het land niet zomaar kan verlaten omdat zijn vrouw en twee dochters niet alleen gelaten kunnen worden omdat zij anders gevisieerd zullen worden. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen nergens blijkt dat zijn vader, behoudens het voorgehouden landconflict, ernstige problemen zou hebben in het dorp ondanks het feit dat hij *senior member* van de BNP is, hetgeen aldus in ernstige mate de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden problemen ondermijnt. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze vaststelling niet ombuigen.

Verzoeker voegt hier nog aan toe dat zijn vader al een oude man was en hoewel hij misschien politicus en zakenman is, het toch steeds de jongeren zijn die gevisieerd worden omdat zij de opdracht krijgen bevelen van hogere officieren op te volgen en bijgevolg politieke problemen krijgen. De Raad merkt op dat verzoeker zich met dit betoog opnieuw beperkt tot het louter opwerpen van blote beweringen, waarmee hij allerminst aannemelijk maakt waarom hij wel in het vizier zou lopen en zijn vader een normaal leven kan leiden in het dorp.

2.3.2.3.5. Wat betreft de door verzoeker voorgehouden valse klacht omwille van slagen en verwondingen na een handgemeen aan het treinstation bij Maizgaon in juli 2016 dient te worden opgemerkt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat het om een ernstige ruzie ging (administratief dossier, stuk 6, p. 21-22 en stuk 13, vraag 3.5.). Verzoeker geeft daarbij aan dat hij één van de mensen van AL die zijn zus beledigden bij de kraag greep en één van hen zelfs met een stoel sloeg, waarbij deze persoon gewond raakte (administratief dossier, stuk 6, p. 21 en stuk 13, vraag 3.5.). Gelet op verzoekers verklaringen dat hij iemand verwond zou hebben, is het dan ook niet meer dan normaal dat hij hiervoor aangeklaagd zou worden. Een verzoek om internationale bescherming dient immers niet om strafzaken in eigen land te ontlopen. In zoverre verzoeker hier tegen inbrengt dat hij zelf niemand heeft aangevallen, maar enkel uit zelfverdediging slagen en verwondingen heeft aangebracht, dat er een klacht werd uitgebracht op basis van foutieve gegevens en hij geenszins zijn straf ontloopt, kan de Raad na lezing van het gehoorverslag slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van loutere *post-factum* verklaringen die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd en die aldus duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee hij niet vermag de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal pertinent op dat de vaststelling dat verzoeker nagelaten heeft om zelf een klacht neer te leggen of zich rechtstreeks tot een rechter te wenden, dan wel om zich te informeren over de evolutie van deze zaak via een advocaat (administratief dossier, stuk 6, p. 21) zijn geschetste vrees danig relativeert. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, nu actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten.

2.3.2.3.6. Tevens wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen: **“Tenslotte vreest u te worden gecastreerd door de rijke dorpeling die uw vader geld leende voor uw reis in ruil voor de (niet nageleefde) belofte een huwelijk met diens dochter, echter ook hier betreft het een puur persoonlijk gegeven die amper het burencflict overstijgt en waar uw vader bovendien schuld in lijkt te treffen. U zou zich desnoods elders in Bangladesh kunnen vestigen als u bang bent voor deze mijnheer. En inderdaad, u geeft aan dat uw ouders het land zouden willen verlaten (p. 3) omdat zijn zaak allerm minst floreert en dat de mensen op de markt niet meer tegen hem spreken omwille van uw huwelijk met een Afghaanse vrouw. Naar een andere regio in het land verhuizen kan deze problematiek verhelpen, echter ook dit lijken ze te hebben nagelaten. Hierdoor betwijfelt het CGVS of deze kwestie intussen niet op andere meer zakelijke wijze werd aangepakt. Kortom het CGVS ziet in deze kwestie, hoe potentieel vervelend ook, geen situatie van vervolging zoals voorzien in de conventie.”**

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat leven als een ondergedoken persoon geen leven is en dat gemengde huwelijken in Bangladesh in geen enkel deel van het land worden aanvaard. Verzoeker verwijst hiertoe naar het artikel *“Interreligious Marriage in Bangladesh: From Human Rights Perspective”* van International Journal of Education, Culture and Society van 2016 (verzoekschrift, stuk 5) en hekelt dat de commissaris-generaal dit onvoldoende onderzocht heeft. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot het verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Bovendien maakte verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enige melding van een vrees omwille van zijn gemengd huwelijk. Het voor het eerst aanvoeren van dergelijke vrees in onderhavig verzoekschrift is laattijdig.

2.3.2.3.7. Tot slot wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht op verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming. Verzoekers houding getuigt immers allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Zo liet verzoeker immers na om in Cyprus, Oostenrijk, Hongarije en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondanks het feit dat hij hiertoe de kans kreeg. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker de smokkelaar betaald had om naar Frankrijk te gaan en hem dus niet verweten kan worden dat hij naar daar wenste te gaan en dat hij in Frankrijk wel degelijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, doch hierover nooit een antwoord heeft gekregen, kan allerm minst als afdoende verschoning worden aanvaard vermits het boude beweringen betreffen die verzoeker op geen enkele objectieve wijze staft en kan niet vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert er naartoe terug te keren.

Daarnaast dient vastgesteld dat verzoeker ook in België nog twee maanden talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, hetgeen eveneens als laattijdig kan worden beschouwd. Het betoog dat hij in België eerst bij een advocaat ten rade is geweest om meer informatie te verkrijgen over de asielprocedure en dat dit hem niet verweten kan worden, kan deze vaststelling geenszins ombuigen. In zoverre verzoeker nog opmerkt dat zijn verzoek om internationale bescherming dateert van voor de inwerkingtreding van de nieuwe wet, is het de Raad volstrekt onduidelijk hoe dit van invloed zou zijn op de bestreden beslissing.

Verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.2.4. Met de thans neergelegde *“Notarial Certificate”* (rechtsplegingsdossier, stuk 7), waarvan het origineel ter terechtzitting wordt getoond en waarin gesteld wordt dat er een verkeerde ronde stempel gebruikt zou zijn op de documenten die verzoeker heeft voorgelegd met betrekking tot het vonnis, slaagt hij er niet in om zijn beweerdde problemen in Bangladesh alsnog aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden benadrukt dat de vaststellingen omtrent de stempel slechts één onderdeel van de bestreden beslissing uitmaakt, daarnaast is het ook het veelvuldig voorkomen van vervalste juridische documenten en de vaststelling dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ertoe noopt om aan de aangebrachte stukken bewijswaarde te weigeren.

Verzoeker voert voor het overige geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Uit niets blijkt immers dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER